

عنوان مقاله:

پهنه بندی فرسایش خاک در شرق اصفهان با استفاده از مدل های MPSIAC و IRIFER

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی سامانه اطلاعات جغرافیایی جاده ابریشم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

خلیل حبشی - دانش آموخته کارشناسی ارشد بیابان زدایی، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده منابع طبیعی

حمیدرضا کریم زاده - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده منابع طبیعی

سعید پورمنافی - استادیار گروه محیط زیست، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده منابع طبیعی

شاهین محمدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

تعیین حساسیت اراضی نسبت به فرسایش و شناخت عوامل موثر بر آن می تواند مبنای برنامه های حفاظت خاک و مقابله با فرسایش قرار گیرد. هدف از انجام این تحقیق پهنه بندی فرسایش خاک با کاربرد فرسایش آبی در مدل PSIAC و فرسایش بادی در مدل IRIFER می باشد. پس از امتیازدهی معیارهای فرسایش آبی و بادی، میانگین هندسی این شاخص ها در محیط GIS محاسبه و نقشه فرسایش خاک تهیه شد. براساس نقشه فرسایش خاک منطقه مورد مطالعه در دو کلاس کیفی کم و متوسط فرسایش قرار می گیرد. فرسایش در 19/72 درصد از مساحت منطقه در کلاس کم و در 80/26 درصد از مساحت منطقه در کلاس متوسط قرار میگیرد. براساس نتایج بدست آمده بیشترین میزان فرسایش خاک در قسمت های میانی منطقه و مربوط به رخساره های مخروط افکنه و دامنه منظم واقع در دشت سر پوشیده می باشد که دلیل آن را میتوان به تقابل فرسایش های آبی و بادی و وجود سطح هموار در این رخساره ها نسبت داد. در قسمت های شمالی منطقه فرسایش آبی و بادی به مقدار کمی رخ می دهند که دلیل آن حضور بهتر پوشش گیاهی در این مناطق، وجود سنگریزه بر روی سطح و وجود ناهمواری که مانع از رسیدن سرعت باد به سرعت آستانه حمل میشود. در قسمت های جنوبی منطقه تنها فرسایش بادی غالب می باشد که دلیل آن را میتوان به وجود سطح هموار و فاقد پوشش گیاهی نسبت داد. همچنین نتایج حاصله حکایت از این دارد که فرسایش بادی نسبت به فرسایش آبی با شدت بیشتری در حال وقوع است بنابراین از اهمیت بیشتری برای اجرای عملیات حفاظتی برخوردار است

کلمات کلیدی:

فرسایش آبی، فرسایش بادی، GIS، PSIAC، IRIFER

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/717340>

